

brugsminister, hvordan det kan finde Sted. Det er et Amt, som til 26 Ansøgere har begæret 206,000 Kr. Men naar man dividerer Ansøgenes Antal ind i denne Sum, vil det blive 7,923 Kr. til Laan i hvert Hus. Det kan jo ikke være rigtigt. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den ærede Formand, som har indstillet dette, i Stedet for at tage Laanene maaske har indberettet hele Laaneverdien. Men det har i alt Fald medført, at den Amtsraadsreds har faaet nogle flere Penge forholdsvis end nogen af de andre, idet den har faaet de $\frac{3}{8}$ af Antallet af Ansøgninger bevilgede, for saa vidt man kan regne sig til det, ligesom alle de andre.

Jeg vil derfor henstille, om denne Million, hvis den bliver bevilget, maa blive fordelt med — ja, jeg vil sige efter min Opfattelse med noget mere Retfærdighed, saaledes at den omtrent bliver fordelt lige- lig til alle Amter. For det kan ikke næg- tes, at naar et saadant Amt som det, hvor der kun er 9 Ansøgere, ikke kan faa mere end 3—4 Ansøgninger bevilgede, er det forholdsvis lidt, og det synes ikke at være rigtigt. Naar jeg altsaa nu til Slutning skal sige, hvorledes min Gruppe stiller sig, kan jeg sige, at der i Gruppen er Villighed til at støtte Forslaget, og at man paaskønner det, fordi man erkender, at der er kommet en Trang til Stede, som bør afhjælpes. Men Gruppen mener, at ligesom det høje Ministerium overfor et andet Lovforslag har sagt, at Lov er Lov, og Lov bør holdes, saaledes kan man egentlig ikke vel gøre andet her end sige, at denne Lov maa ogsaa holdes, og netop, da det er en økonomisk vanskelig Periode, vi staa i, da vi stadig fra Ministerbænken høre, at der maa og skal spares, er Gruppen tilbøjelig til at mene, at hvad man nu giver for at afhjælpe den øjeblikkelige Trang, det maa kunne spares i de senere Aar af den Peri- ode, for hvilken Loven gælder. Jeg tror ikke, man vil fastholde — det vilde jeg i alt Fald finde urigtigt —, at det skulde spares allerede næste Aar, thi næste Aar vil der ogsaa være Trang, idet en Del af de Laanebegæringer, der i Aar ikke kunne effektueres, ville komme igen ad Aare, og skulde de alle tages med, ville de let ude- lukke nye berettigede Andragender. Men hvad man mener, er, at der indenfor Ud- løbet af Perioden, hvis der ikke inden den Tid sker en Ændring i Loven, kunde spares, hvad man nu tager forlods. Jeg kan for saa vidt for mit personlige Vedkom- mende, skønt jeg har Hjerte for og gerne vil gavne alle disse Husmænd, ikke sige

andet, end at det stemmer godt overens med, hvad jeg udtalte om denne Sag ved Finanslovens første Behandling, idet jeg da androg om, at man maatte faa Lov til i Aar at disponere forskudsvis over Halv- delen, tror jeg, jeg sagde, af det, som var bevilget ad Aare, men jeg ser selvfølgelig for mit Vedkommende meget gerne, at hvis vi senere skulle indeholde disse Beløb i de bevilgede Summer, det da udskydes over ikke alene dette, men ogsaa det næste Fi- nansaar. Med disse Ord skal jeg anbefale at støtte Forslaget.

N. C. Jensen: Baade ved Lovens Be- handling i Fjor og ved Finanslovens første Behandling i Aar har jeg haft Lejlighed til at udtale mig om det foreliggende Spørgs- maal. Ved begge disse Lejligheder gjorde jeg mig til Talsmand for den Tanke, at den Form, som Lovforslaget om Oprettelse af Husmandsbrug havde faaet, absolut vilde medføre, at hele denne Sag maatte under- gaa en Forandring i hele sin Form, og det er blevet mig mere og mere klart, at dette vil blive en absolut Nødvendighed. Jeg kan slutte mig til Tanken om, at der bevilges 1 Mill. Kr. mere i Aar, end Loven forudsætter, thi jeg er klar over, at den Forandring, som jeg havde gjort mig til Talsmand for, udkræver længere Tids Over- vejelse, og jeg kan ikke se rettere, end at saaledes som Sagen ligger for i dette Øje- blik, maa der skaffes nogle flere Penge til Veje for at afhjælpe de værste Mangler, som ere komne til Stede ved, at der har meldt sig et saa stort Antal Ansøgere, som baade fra den ene og den anden Side have gjort sig et fuldt berettiget Haab om, at deres Ansøgninger skulde kunne blive tagne til Følge i det kommende Finansaar. Det er absolut nødvendigt, at der raades Bod herpaa, idet der ellers vil afstedkommes megen Fortræd for mangfoldige af Ansø- gerne, af hvilke ganske sikkert kun faa have været saa forsigtige at købe Jord paa den af den ærede sidste Taler nævnte Be- tingelse, at de ikke skulde staa ved Han- delen, medmindre de kunde faa Laan af Statskassen. Det kan være deres egen Skyld, men jeg kan ogsaa tænke mig, at det i væsentlig Grad kan være Kommissions- formændenes Skyld, idet disse, med tidli- gere Aars Erfaringer for Øje, have troet, at det vilde gaa, som det er gaaet i Aare- vis, at de bevilgede Penge vilde slaa til. Derfor er det ganske sikkert nødvendigt, at der bevilges noget mere i Aar.

Men dersom man tror, at denne stærke Tilgang af Ansøgere for næste Aar hid-